



## Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

24. studenoga 2020.\*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 2. – Pojam ‚pravosudno tijelo izvršenja‘ – Članak 27. stavak 2. – Pravilo specijalnosti – Članak 27. stavak 3. točka (g) i članak 27. stavak 4. – Iznimka – Kazneni progon zbog ‚drugog kaznenog djela‘, a ne onog koje je razlog predaje – Pristanak pravosudnog tijela izvršenja – Pristanak državnog odvjetništva države članice izvršenja”

U predmetu C-510/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Hof van Beroep te Brussel (Žalbeni sud u Bruxellesu, Belgija), odlukom od 26. lipnja 2019., koju je Sud zaprimio 4. srpnja 2019., u kaznenom postupku protiv

**osobe AZ,**

uz sudjelovanje:

**Openbaar Ministerie,**

**YU,**

**ZV,**

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, R. Silva de Lapuerta, potpredsjednica, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan i N. Piçarra, predsjednici vijeća, E. Juhász, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe (izvjestiteljica), C. Lycourgos i P. G. Xuereb, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za osobu AZ, F. Thiebaut i M. Souidi, *advocaten*,
- za Openbaar Ministerie, J. Van Gaever, u svojstvu agenta,

\* Jezik postupka: nizozemski

- za njemačku vladu, J. Möller, M. Hellmann, E. Lankenau i A. Berg, u svojstvu agenata,
- za španjolsku vladu, L. Aguilera Ruiz, u svojstvu agenta,
- za mađarsku vladu, M. Z. Fehér, G. Koós i M. M. Tátrai, u svojstvu agenata,
- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, S. Grünheid i R. Troosters, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 25. lipnja 2020.,

donosi sljedeću

### **Presudu**

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 6. stavka 2. i članaka 14., 19. i 27. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru kaznenog postupka koji je u Belgiji pokrenut protiv osobe AZ, državljanina te zemlje, koji je optužen za kaznena djela krivotvorenja isprava, njihove upotrebe i prijekave te kojeg su predala nizozemska tijela u okviru izvršenja europskih uhidbenih naloga.

### **Pravni okvir**

#### ***Pravo Unije***

- 3 Uvodne izjave 5., 7. i 8. Okvirne odluke 2002/584 glase kako slijedi:

„(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

[...]

- (7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatan postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. Ugovora o Europskoj uniji i članka 5. Ugovora o osnivanju Europske zajednice. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.

- (8) Odluke o izvršavanju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.”
- 4 U članku 1. te okvirne odluke, naslovljenom „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, određuje se:
- „1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.
2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.
3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”
- 5 U člancima 3., 4. i 4.a navedene okvirne odluke utvrđeni su razlozi za obvezno i moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga. U članku 5. te okvirne odluke propisana su jamstva koja u nekim slučajevima mora pružiti država članica izdavateljica uhidbenog naloga.
- 6 Članak 6. Okvirne odluke 2002/584, naslovljen „Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela”, glasi:
- „1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.
3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.”
- 7 U članku 14. te okvirne odluke, naslovljenom „Saslušanje tražene osobe”, predviđa se:
- „Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 13., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države članice izvršenja.”
- 8 U stavku 1. članka 15. navedene okvirne odluke, naslovljenog „Odluka o predaji”, propisuje se:
- „Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.”
- 9 U članku 19. te okvirne odluke, naslovljenom „Saslušanje osobe prije donošenja odluke”, određuje se:
- „1. Tražena osoba sasluša se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države članice čiji sud izdaje uhidbeni nalog.
2. Tražena osoba sasluša se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.
3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države članice za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani.”

10 Članak 27. Okvirne odluke 2002/584, naslovljen „Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela”, glasi:

„1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

[...]

(g) ako je pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je [...] kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom [dovodi do predaje] u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

[...]”

### ***Nacionalno pravo***

#### *Belgijsko pravo*

11 U članku 37. wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel (Zakon o europskom uhidbenom nalogu) od 19. prosinca 2003. (*Belgisch Staatsblad*, 22. prosinca 2003., str. 60075.) određuje se:

„1. Osoba koja je predana na temelju europskog uhidbenog naloga koji je izdalo belgijsko pravosudno tijelo ne može se kazneno goniti, osuditi niti joj se može oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

[...]

Osim u slučajevima iz prvog stavka, ako istražni sudac, državni odvjetnik ili sud žele, ovisno o slučaju, protiv predane osobe voditi kazneni progon, osuditi je ili joj oduzeti slobodu zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana, pravosudnom tijelu izvršenja treba podnijeti zahtjev za pristanak uz informacije iz članka 2. stavka 4. te, po potrebi, prijevod.”

*Nizozemsko pravo*

– *Overleveringswet*

- 12 Članak 14. wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Zakon o provedbi Okvirne odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica) od 29. travnja 2004. (Stb. 2004., br. 195), u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: *Overleveringswet*), propisuje sljedeće:

„1. Predaja se dopušta samo ako se tražena osoba ne progoni, osuđuje ili joj se oduzima sloboda zbog kaznenih djela koja su počinjena prije njezine predaje, a razlikuju se od onog zbog kojega je predana, osim ako je:

[...]

(f) zatražen i dobiven prethodni pristanak *officiera van justitie* (državni odvjetnik).

[...]

3. *Officier van justitie* (državni odvjetnik) daje pristanak naveden u stavku 1. točki (f) na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i na temelju europskog uhidbenog naloga koji je dostavljen uz prijevod [...] u odnosu na kaznena djela zbog kojih je predaja odobrena na temelju ovog zakona [...].”

– *Zakon o ustrojstvu pravosuđa*

- 13 U skladu s člankom 127. wet op de rechterlijke organisatie (Zakon o ustrojstvu pravosuđa), ministar pravosuđa i sigurnosti može davati opće i posebne upute koje se odnose na izvršavanje dužnosti i nadležnosti državnog odvjetništva.

**Glavni postupak i prethodna pitanja**

- 14 Rješenjem od 26. rujna 2017. istražni sudac rechtbanka van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu, Belgija) izdao je, na zahtjev državnog odvjetnika pri tom sudu, europski uhidbeni nalog protiv osobe AZ, belgijskog državljanina, radi predaje u svrhe kaznenog progona zbog kaznenih djela krivotvorenja isprava, njihove upotrebe i prijevare, počinjenih u Belgiji od 5. do 13. svibnja 2017. (u daljnjem tekstu: prvotni europski uhidbeni nalog).
- 15 Zbog počinjenja tih kaznenih djela osoba AZ je uhićena u Nizozemskoj. U okviru izvršenja prvotnog europskog uhidbenog naloga ona je odlukom rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska) 13. prosinca 2017. predana belgijskim tijelima.
- 16 Dana 26. siječnja 2018. istražni sudac rechtbanka van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu) izdao je protiv osobe AZ dopunski europski uhidbeni nalog (u daljnjem tekstu: dopunski europski uhidbeni nalog) radi njezine predaje zbog kaznenih djela krivotvorenja isprava, njihove upotrebe i prijevare koja se razlikuju od onih navedenih u prvotnom europskom uhidbenom nalogu i u odnosu na koja je državni odvjetnik pri tom sudu podnio zahtjeve 26. listopada i 24. studenoga 2017. te 19. i 25. siječnja 2018.

- 17 Dopisom od 13. veljače 2018., upućenim istražnom sudu rechtbanka van eerste aanleg te Leuven (Prvostupanjski sud u Leuvenu), *officier van justitie* (državni odvjetnik) arrondissementsparketa Amsterdam (Državno odvjetništvo u Amsterdamu, Nizozemska) dao je, u skladu s člankom 14. Overleveringsweta, svoj pristanak na kazneni progon za kaznena djela navedena u dopunskom europskom uhidbenom nalogu.
- 18 Iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da se osoba AZ kazneno progona za kaznena djela navedena u prvotnom i dopunskom europskom uhidbenom nalogu. Correctionele rechtbank te Leuven (Kazneni sud u Leuvenu, Belgija) osudio ju je za ta kaznena djela na, među ostalim, glavnu kaznu zatvora u trajanju od tri godine.
- 19 AZ je protiv presude navedenog suda podnio žalbu hofu van beroep te Brussel (Žalbeni sud u Bruxellesu, Belgija). Pred tim sudom on je postavio pitanje sukladnosti članka 14. Overleveringsweta s člankom 6. stavkom 2., člankom 14., člankom 19. stavkom 2. i člankom 27. Okvirne odluke 2002/584. S tim u vezi navedeni sud konkretno dvoji o tome je li u predmetnom slučaju državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. te okvirne odluke, koje može dati pristanak iz njezina članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4.
- 20 U tim je okolnostima hof van beroep te Brussel (Žalbeni sud u Bruxellesu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. (a) Je li pojam ‚pravosudno tijelo’ iz članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 autonoman pojam prava Unije?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora na [prvo pitanje pod točkom (a)], na temelju kojih se kriterija može utvrditi je li tijelo države članice izvršenja takvo pravosudno tijelo i je li europski uhidbeni nalog koji je izvršilo posljedično takva sudska odluka?
- (c) U slučaju potvrdnog odgovora na [prvo pitanje pod točkom (a)], obuhvaća li pojam ‚pravosudno tijelo’ iz članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 Nizozemsko državno odvjetništvo, točnije državnog odvjetnika pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu i je li europski uhidbeni nalog koji je izvršilo to tijelo posljedično sudska odluka?
- (d) U slučaju potvrdnog odgovora na [prvo pitanje pod točkom (c)], može li se dopustiti da prvotnu predaju ispituje pravosudno tijelo, točnije [internationale rechtshulpkamer (Vijeće za međunarodnu pravosudnu suradnju) rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu)] u skladu s člankom 15. Okvirne odluke 2002/584, čime se osigurava, među ostalim, poštovanje prava predmetne osobe na saslušanje i prava na pristup sudovima, dok je za dopunsku predaju u skladu s člankom 27. Okvirne odluke 2002/584 nadležno drugo tijelo, i to državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu, čime se predmetnoj osobi ne osigurava ni pravo na saslušanje ni pravo na pristup sudovima, tako da bez ikakva opravdanog razloga nastaje očita nedosljednost unutar Okvirne odluke 2002/584?
- (e) U slučaju potvrdnog odgovora na [prvo pitanje pod točkama (c) i (d)], treba li članke 14., 19. i 27. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da državno odvjetništvo koje djeluje kao pravosudno tijelo izvršenja mora osigurati pravo predmetne osobe na saslušanje i na pristup sudovima prije nego što može dati svoj pristanak za njezin kazneni progon, osudu ili zadržavanje u svrhe izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje na temelju europskog uhidbenog naloga i na koje se zahtjev za predaju ne odnosi?
2. Je li državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu, koji postupa u skladu s člankom 14. [Overleveringsweta], pravosudno tijelo izvršenja u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, koje je predalo traženu osobu i koje može dati pristanak u smislu članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te okvirne odluke?”

## Dopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku

- 21 Njemačka vlada dvoji o dopuštenosti zahtjeva za prethodnu odluku jer u biti smatra da postavljena pitanja nemaju nikakve veze s činjeničnim stanjem iz glavnog postupka i jer, u svakom slučaju, sud koji je uputio zahtjev nije iznio razloge zbog kojih smatra da su odgovori na ta pitanja relevantni za donošenje odluke u tom postupku.
- 22 Prema mišljenju te vlade, prethodna pitanja odnose se na postupak predaje i davanja pristanka u Nizozemskoj, u okviru kojeg su nizozemska tijela donijela konačnu odluku. Tražena osoba već je predana belgijskim tijelima u okviru izvršenja te odluke. U tim okolnostima pravosudna tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga ne raspolažu mogućnošću nadzora navedene odluke koja se donosi u državi članici izvršenja te se ona može osporavati samo pred sudovima potonje države članice.
- 23 Nadalje, spomenuta vlada smatra da bi dopuštanje mogućnosti da sud države članice izdavateljice uhidbenog naloga preispituje valjanost pristanka koji je dalo tijelo države članice izvršenja bilo protivno načelu uzajamnog povjerenja među državama članicama.
- 24 Naposljetku, prema mišljenju njemačke vlade, nadzor provedbe postupka izvršenja već dovršenog u državi članici izvršenja također bi se protivio cilju Okvirne odluke 2002/584 koji se sastoji u tome da se sustav tradicionalne suradnje između suverenih država, koja podrazumijeva intervenciju i ocjenu političkog tijela, zamijeni pojednostavljenim i učinkovitim sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, koji se temelji na načelu uzajamnog priznavanja. Spomenuta vlada navodi da čak i u okviru tradicionalnih postupaka izručenja nacionalni postupak koji je doveo do odluke o izručenju optuženika nije podlijegao sudskom nadzoru u državi članici koja zahtijeva predaju.
- 25 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, u okviru suradnje između njega i nacionalnih sudova uspostavljene u članku 267. UFEU-a isključivo na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da, uvažavajući posebnosti predmeta, ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Posljedično, kad se postavljena pitanja odnose na tumačenje prava Unije, Sud je u pravilu dužan odgovoriti na njih (presuda od 4. prosinca 2018., *Minister for Justice and Equality i Commissioner of An Garda Síochána*, C-378/17, EU:C:2018:979, t. 26. i navedena sudska praksa).
- 26 Iz navedenog proizlazi da pitanja koja se odnose na pravo Unije uživaju pretpostavku relevantnosti. Sud može odbiti odgovoriti na prethodno pitanje nacionalnog suda samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom glavnog postupka, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima da bi mogao dati koristan odgovor na postavljena pitanja (presuda od 4. prosinca 2018., *Minister for Justice and Equality i Commissioner of An Garda Síochána*, C-378/17, EU:C:2018:979, t. 27. i navedena sudska praksa).
- 27 Konkretno, kao što to proizlazi iz samog teksta članka 267. UFEU-a, zahtijevana prethodna odluka treba biti „potrebna” sudu koji je uputio zahtjev kako bi mu omogućila „donošenje presude” u predmetu koji se pred njim vodi. Prema tome, pretpostavka za odlučivanje u prethodnom postupku, među ostalim, jest činjenica da je pred nacionalnim sudovima uistinu u tijeku postupak u okviru kojeg ti sudovi trebaju donijeti odluku pri čemu mogu u obzir uzeti presudu kojom se odlučuje o prethodnom pitanju (vidjeti u tom smislu presudu od 26. ožujka 2020., *Miasto Łowicz i Prokurator Generalny*, C-558/18 i C-563/18, EU:C:2020:234, t. 45. i 46. te navedenu sudsku praksu).

- 28 U predmetnom slučaju valja podsjetiti na to da je cilj Okvirne odluke 2002/584 – kako to osobito proizlazi iz njezina članka 1. stavaka 1. i 2. kao i iz njezinih uvodnih izjava 5. i 7. – zamjenjivanje sustava multilateralnog izručivanja između država članica sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, koji se temelji na načelu uzajamnog priznavanja (vidjeti u tom smislu presude od 17. srpnja 2008., Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, t. 31. i od 23. siječnja 2018., Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, t. 46.).
- 29 Učinkovitost i dobro funkcioniranje pojednostavljenog sustava predaje osoba osuđenih ili osumnjičenih za počinjenje kaznenih djela temelji se na poštovanju određenih zahtjeva utvrđenih tom okvirnom odlukom (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državna odvjetništva u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 46.). Među tim je zahtjevima i onaj koji se odnosi na pravosudnu narav tijela koja izdaju uhidbeni nalog i izvršavaju ga, a koja moraju surađivati u postupku predaje koji se temelji na navedenoj okvirnoj odluci.
- 30 Pitanja suda koji je uputio zahtjev odnose se upravo na tumačenje pojma „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2., članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584.
- 31 S tim u vezi valja podsjetiti na to da se u članku 27. stavku 2. te okvirne odluke utvrđuje pravilo specijalnosti prema kojem se predana osoba ne može kazneno goniti, osuditi niti joj se može oduzeti sloboda zbog kaznenog dijela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana. Međutim, u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (g) navedene okvirne odluke spomenuto pravilo ne primjenjuje se ako je pravosudno tijelo izvršenja dalo pristanak u skladu sa stavkom 4. tog članka.
- 32 Iz teksta članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te okvirne odluke proizlazi da navedeni pristanak – kojim se uvjetuje mogućnost progona, osude i oduzimanja slobode osobi koja se u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga predaje državi članici izdateljici za kaznena djela koja se razlikuju od onih navedenih u tom nalogu – mora dati tijelo države članice izvršenja koje ima svojstvo „pravosudnog tijela izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584.
- 33 U svojem zahtjevu za prethodnu odluku sud koji ga je uputio navodi da se spor u ovom predmetu tiče kaznenog postupka koji se u Belgiji vodi protiv osobe AZ nakon što ju je rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) predao u okviru izvršenja prvotnog europskog uhidbenog naloga. Osoba AZ je gonjena i osuđena u Belgiji na kaznu zatvora zbog kaznenih djela krivotvorenja isprava, njihove upotrebe i prijevare navedenih u tom europskom uhidbenom nalogu, kako je upotpunjen dopunskim europskim uhidbenim nalogom. Sud koji je uputio zahtjev dodaje da je pristanak iz članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 za kazneni progon za kaznena djela navedena u dopunskom europskom uhidbenom nalogu dao državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu, u skladu s člankom 14. Overleveringsweta.
- 34 Pred tim je sudom osoba AZ postavila pitanje odgovara li spomenuti državni odvjetnik pojmu „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 i može li, posljedično, u predmetnom slučaju dati pristanak iz članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te okvirne odluke.
- 35 U tim okolnostima valja utvrditi da je tumačenje pojma „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu odredbi Okvirne odluke 2002/584 navedenih u prethodnoj točki, koje traži sud koji je uputio zahtjev, potrebno da bi taj sud mogao utvrditi je li pristanak iz članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te okvirne odluke – u svrhe kaznenog progona za kaznena djela navedena u dopunskom europskom uhidbenom nalogu – dalo takvo tijelo i da bi, prema tome, mogao odlučiti o osudi osobe AZ koja je rezultat tog kaznenog progona u Belgiji.



- 36 Pitanje je li u predmetnom slučaju navedeni pristanak dan u skladu s odredbama te okvirne odluke i je li sud koji je uputio zahtjev dužan, na temelju načela povjerenja i uzajamnog priznavanja, priznati učinke tog pristanka u svojem pravnom poretku meritorno je pitanje u ovom predmetu i stoga ne može dovesti u pitanje dopuštenost predmetnog zahtjeva za prethodnu odluku.
- 37 Iz toga slijedi da je navedeni zahtjev dopušten.

## O prethodnim pitanjima

### *Prvo pitanje pod točkama (a) i (b)*

- 38 Svojim prvim pitanjem pod točkama (a) i (b) sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li pojam „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 autonoman pojam prava Unije i, u slučaju potvrdnog odgovora, koje kriterije valja primijeniti prilikom utvrđivanja sadržaja tog pojma.
- 39 U skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2. Okvirne odluke 2002/584, države članice utvrđuju pravosudna tijela koja su na temelju njihovih nacionalnih prava nadležna za izdavanje odnosno izvršenje europskog uhidbenog naloga. U toj se odredbi u biti propisuje da „pravosudno tijelo” mora donijeti ne samo odluku o izdavanju spomenutog naloga nego i odluku o njegovu izvršenju.
- 40 Kad je riječ o pojmu „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, navedenom u članku 6. stavku 1. te okvirne odluke, Sud je ocijenio da iako države članice, na temelju načela postupovne autonomije, mogu u skladu sa svojim nacionalnim pravom odrediti „pravosudno tijelo” nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga, smisao i doseg tog pojma ne mogu se prepustiti ocjeni svake države članice jer taj pojam u cijeloj Uniji treba tumačiti autonomno i ujednačeno, pri čemu treba istodobno voditi računa o izričaju i kontekstu članka 6. stavka 1. navedene okvirne odluke te cilju koji se njome nastoji postići (presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 48. i 49. i od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državna odvjetništva u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 51.).
- 41 Zbog istih je razloga pojam „pravosudno tijelo izvršenja” iz članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 autonoman pojam prava Unije.
- 42 Kad je riječ o kriterijima koje treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja sadržaja tog pojma, valja istaknuti, kao prvo, da je Sud već presudio da izraz „pravosudno tijelo” iz članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 ne obuhvaća samo suce ili sudove države članice već ga, u širem smislu, valja tumačiti na način da obuhvaća tijela koja sudjeluju u kaznenom sudovanju u toj državi članici, za razliku od, primjerice, ministarstava ili službi policije, koji su dio izvršne vlasti (presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 50. i od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 43 Državna odvjetništva sudjeluju u kaznenom sudovanju u državi članici o kojoj je riječ (vidjeti u tom smislu osobito presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 63. i od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državna odvjetništva u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 53.).

- 44 Kao drugo, Sud je naveo da „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, navedeno u članku 6. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584, treba moći tu dužnost izvršavati objektivno, uzimajući u obzir sve elemente koji idu na teret osobi o kojoj je riječ kao i one koji joj idu u korist, pri čemu njegova ovlast donošenja odluke ne smije biti izložena riziku vanjskih naloga ili uputa, osobito onih izvršne vlasti, odnosno ne smije postojati nikakva dvojba oko toga je li za odluku o izdavanju europskog uhidbenog naloga nadležno to tijelo ili, u konačnici, ta izvršna vlast. Slijedom toga, pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog mora pravosudnom tijelu izvršenja moći pružiti osiguranje da, s obzirom na jamstva pravnog poretka države članice izdavanja, u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem europskog uhidbenog naloga postupa neovisno. Ta neovisnost zahtijeva postojanje pravila koja se odnose na pravni položaj i ustrojstvo, koja mogu jamčiti da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u okviru donošenja odluke o njegovu izdavanju nije izloženo nikakvom riziku podređenosti, osobito, pojedinačnoj uputi izvršne vlasti (presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 73. i 74. i od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, t. 51. i 52.).
- 45 Usto, kad je na temelju prava države članice izdavanja nadležnost za izdavanje europskog uhidbenog naloga dodijeljena tijelu koje, iako sudjeluje u sudovanju u toj državi članici, samo nije sud, u odnosu na odluku o izdavanju takvog uhidbenog naloga i, osobito, njezinu proporcionalnost u toj državi članici mora biti dopušten pravni lijek koji u potpunosti ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite (presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 75. i od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, t. 53.).
- 46 U tom pogledu Sud je pojasnio da postojanje pravnog lijeka o kojem odlučuje sud protiv odluke o izdavanju europskog uhidbenog naloga koju je donijelo tijelo različito od suda nije jedna od pretpostavki koje valja ispuniti kako bi se to tijelo moglo smatrati „pravosudnim tijelom koje izdaje uhidbeni nalog” u smislu članka 6. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584. Taj zahtjev ne odnosi se na pravila o pravnom položaju i ustrojstvu tog tijela, nego na postupak izdavanja takvog naloga, koji mora ispunjavati zahtjeve djelotvorne sudske zaštite (vidjeti u tom smislu presude od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državna odvjetništva u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 48. i 63. i od 12. prosinca 2019., Openbaar Ministerie (Švedsko državno odvjetništvo), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, t. 30. i 53.).
- 47 Pravni položaj i narav pravosudnih tijela navedenih u stavcima 1. i 2. članka 6. Okvirne odluke 2002/584 jednaki su, iako ona izvršavaju različite dužnosti povezane, s jedne strane, s izdavanjem europskog uhidbenog naloga i, s druge strane, s njegovim izvršenjem.
- 48 Naime, kao prvo, kako je to navedeno u točki 28. ove presude, cilj je Okvirne odluke 2002/584 uspostaviti pojednostavljeni sustav predaje izravno između pravosudnih tijela, kojemu je svrha zamijeniti sustav tradicionalne suradnje između suverenih država, koja podrazumijeva intervenciju i ocjenu političkog tijela, a s ciljem osiguravanja slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima u prostoru slobode, sigurnosti i pravde (presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 65.; od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, t. 43. i od 9. listopada 2019., NJ (Državno odvjetništvo u Beču), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, t. 32.).
- 49 Ta okvirna odluka temelji se na načelu da za odluke o europskom uhidbenom nalogu vrijede sva jamstva svojstvena pravosudnim odlukama, osobito ona koja proizlaze iz temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz članka 1. stavka 3. navedene okvirne odluke. To podrazumijeva da je pravosudno tijelo koje ispunjava zahtjeve svojstvene djelotvornoj sudskoj zaštiti, među kojima i jamstvo neovisnosti, donijelo ne samo odluku o izdavanju europskog uhidbenog naloga nego i odluku o njegovu izvršenju, pa se na taj način svaki postupak predaje između država članica propisan spomenutom

- okvirnom odlukom provodi uz pravosudni nadzor (presude od 10. studenoga 2016., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, t. 37. i od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci pravosudnog sustava), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 56.).
- 50 Nadalje, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 8. Okvirne odluke 2002/584, odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, što znači da pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena mora donijeti odluku o njezinoj predaji.
- 51 U tom pogledu valja, kao drugo, istaknuti da izvršenje europskog uhidbenog naloga može, baš kao i njegovo izdavanje, ugroziti slobodu tražene osobe jer dovodi do njezina uhićenja radi predaje pravosudnom tijelu koje izdaje uhidbeni nalog u svrhe kaznenog progona.
- 52 Kao treće, valja podsjetiti na to da kad je riječ o postupku izdavanja europskog uhidbenog naloga u svrhe spomenutog progona, sustav europskog uhidbenog naloga jamči zaštitu postupovnih i temeljnih prava tražene osobe na dvjema razinama, što podrazumijeva, s jedne strane, donošenje odluke koja ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite barem na jednoj od tih dviju razina (vidjeti u tom smislu presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 68. i od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državna odvjetništva u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 60.) i, s druge strane, mogućnost da „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog”, navedeno u članku 6. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584 – odnosno tijelo koje u konačnici donosi odluku o njegovu izdavanju – može postupati objektivno i neovisno u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem tog europskog uhidbenog naloga i to čak i kad se potonji temelji na nacionalnoj odluci koju je donio sudac ili sud (vidjeti u tom smislu presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 71. do 74. i od 9. listopada 2019., NJ (Državno odvjetništvo u Beču), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, t. 37. i 38.).
- 53 S druge strane, intervencija pravosudnog tijela izvršenja jedina je razina zaštite predviđena Okvirnom odlukom 2002/584 kojom se osigurava to da u fazi izvršenja europskog uhidbenog naloga navedena osoba uživa sva jamstva svojstvena za pravosudne odluke, osobito ona koja proizlaze iz temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz članka 1. stavka 3. te okvirne odluke.
- 54 Iz razmatranja iznesenih u točkama 47. do 53. ove presude proizlazi da pojam „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 obuhvaća – kao i pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” u smislu njezina članka 6. stavka 1. – ili suca odnosno sud ili pravosudno tijelo poput državnog odvjetništva države članice, koje sudjeluje u njezinu kaznenom sudovanju i koje raspolaže potrebnom neovisnošću o izvršnoj vlasti, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 44. ove presude. Kad se pravom države članice izvršenja nadležnost za izvršenje europskog uhidbenog naloga dodjeljuje takvom tijelu, ono mora izvršavati svoju dužnost u okviru postupka koji ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite, što podrazumijeva da se protiv njegove odluke u navedenoj državi članici može podnijeti učinkovit pravni lijek.
- 55 Države članice dužne su osigurati da njihovi pravni poreci doista učinkovito jamče razinu sudske zaštite koja se zahtijeva Okvirnom odlukom 2002/584, kako se tumači u sudskoj praksi Suda, uvođenjem postupovnih pravila koja se mogu razlikovati od sustava do sustava (vidjeti po analogiji presudu od 12. prosinca 2019., Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg i Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo u Lyonu i Toursu), C-566/19 PPU i C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, t. 64.).
- 56 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prvo pitanje pod točkama (a) i (b) valja odgovoriti tako da je pojam „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 autonoman pojam prava Unije koji treba tumačiti na način da obuhvaća tijela države članice koja

sudjeluju u njezinu kaznenom sudovanju, pri čemu to nužno ne moraju biti suci odnosno sudovi, koja postupaju neovisno u izvršavanju dužnosti povezanih s izvršenjem europskog uhidbenog naloga i koja svoje zadaće obavljaju u okviru postupka koji ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite.

### *Prvo pitanje pod točkom (c) i drugo pitanje*

- 57 Svojim prvim pitanjem pod točkom (c) i drugim pitanjem, koja valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 6. stavak 2., članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da državni odvjetnik države članice čini „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu tih odredbi.
- 58 Kao što to proizlazi iz odgovora na prvo pitanje pod točkama (a) i (b), odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, što znači da odluku o predaji mora donijeti „pravosudno tijelo” države članice u kojoj je tražena osoba uhićena koje ispunjava uvjete navedene u točki 54. ove presude.
- 59 Intervencija pravosudnog tijela koja ispunjava te uvjete zahtijeva se i kad je riječ o pristanku iz članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584.
- 60 Naime, odluka o davanju pristanka iz članka 27. stavka 4. te okvirne odluke razlikuje se od odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga te dovodi do učinaka koji su za dotičnu osobu drukčiji od učinaka potonje odluke.
- 61 U tom pogledu valja napomenuti, s jedne strane, da se – u skladu s navedenom odredbom – spomenuti pristanak daje kad kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo dovodi do predaje u skladu s tom okvirnom odlukom. Nadalje, pristanak se odbija zbog istih razloga za obvezno ili moguće neizvršenje koji vrijede za europski uhidbeni nalog, a propisani su u člancima 3. i 4. spomenute okvirne odluke.
- 62 S druge strane, točan je navod nizozemske vlade prema kojem je u trenutku podnošenja zahtjeva za pristanak pravosudnom tijelu izvršenja na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 dotična osoba već bila predana pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog, u okviru njegova izvršenja. Međutim, odluka o davanju tog pristanka, baš kao i odluka o izvršenju navedenog europskog uhidbenog naloga, može ugroziti slobodu dotične osobe jer se odnosi na kazneno djelo koje se razlikuje od onog zbog kojega je predana i može dovesti do njezine još teže osude.
- 63 Naime, na temelju pravila specijalnosti iz članka 27. stavka 2. te okvirne odluke predana osoba ne može se kazneno goniti, osuditi niti joj se može oduzeti sloboda zbog kaznenog dijela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana. Samo u slučajevima iz stavka 3. tog članka odnosno, među ostalim, u slučaju davanja pristanka u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (g) i člankom 27. stavkom 4. navedene okvirne odluke pravosudna tijela države članice izdateljice naloga ovlaštena su kazneno goniti odnosno osuditi tu osobu za kazneno djelo koje se razlikuje od onog zbog kojeg je predana.
- 64 Prema tome, neovisno o pitanju mora li pravosudno tijelo koje daje pristanak iz članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 biti upravo ono koje je izvršilo predmetni europski uhidbeni nalog, taj pristanak ni u kojem slučaju ne smije dati tijelo koje može u okviru izvršavanja svojih ovlasti odlučivanja primati pojedinačnu uputu izvršne vlasti i koje stoga ne ispunjava potrebne uvjete da bi ga se smatralo „pravosudnim tijelom izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2. te okvirne odluke.
- 65 U predmetnom slučaju iz očitovanja nizozemske vlade proizlazi da je – kad je riječ o postupku predaje osobe u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga u svrhe kaznenog progona – prema nizozemskom pravu državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu dužan da od

rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu) zatraži razmatranje tog naloga radi njegova izvršenja. Međutim, ta je vlada naglasila da konačnu odluku o predaji donosi navedeni sud, dok ju državno odvjetništvo u Amsterdamu samo izvršava.

- 66 Prema tome, sudsku odluku o predaji osobe u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga donosi, na temelju nizozemskog prava, rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu), čije se svojstvo „pravosudnog tijela” u smislu Okvirne odluke 2002/584 uopće ne osporava.
- 67 Suprotno tomu, kad je riječ o odluci o davanju pristanka iz članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584, nizozemska vlada navela je da tu odluku isključivo donosi državni odvjetnik pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu s obzirom na to da je dotična osoba već predana pravosudnom tijelu koje je izdalo uhidbeni nalog u skladu s odlukom rechtbanka Amsterdam (Sud u Amsterdamu). Iz spisa koji je podnesen Sudu proizlazi da na temelju članka 127. Zakona o ustrojstvu pravosuđa taj državni odvjetnik može primati pojedinačne upute nizozemskog ministra pravosuđa. Prema tome, s obzirom na razmatranja iznesena u točki 64. ove presude, ne može se smatrati da spomenuti državni odvjetnik ispunjava potrebne uvjete da bi ga se smatralo „pravosudnim tijelom izvršenja” u smislu članka 6. stavka 2., članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te okvirne odluke.
- 68 Taj zaključak ne može se dovesti u pitanje činjenicom da – kako to ističe nizozemska vlada u svojim očitovanjima – dotična osoba može protiv pristanka državnog odvjetnika pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu podnijeti pravni lijek *voorzieningenrechteru* (sudac privremene pravne zaštite, Nizozemska).
- 69 Naime, s obzirom na informacije koje je pružila ta vlada, postojanje tog pravnog lijeka ne može samo po sebi zaštititi državnog odvjetnika pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu od rizika podređenosti njegove odluke o pristanku iz članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 pojedinačnoj uputi nizozemskog Ministarstva pravosuđa (vidjeti po analogiji presudu od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 86.).
- 70 S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje pod točkom (c) i na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 6. stavak 2., članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu tih odredbi ne čini državni odvjetnik države članice koji, iako sudjeluje u kaznenom sudovanju, može u okviru izvršavanja svojih ovlasti odlučivanja primati pojedinačnu uputu izvršne vlasti.

### ***Prvo pitanje pod točkama (d) i (e)***

- 71 S obzirom na odgovore na prvo pitanje pod točkama (a) do (c) i na drugo pitanje nije potrebno odgovarati na prvo pitanje pod točkama (d) i (e).

### **O vremenskom ograničenju učinaka ove presude**

- 72 Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo, Belgija) zatražio je od Suda da ograniči vremenske učinke ove presude ako zaključi da tijelo poput državnog odvjetnika pri Državnom odvjetništvu u Amsterdamu nije obuhvaćeno pojmom „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584. On je u tu svrhu istaknuo da prije donošenja presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickau) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) nije postojala nikakva dvojba o sukladnosti intervencije spomenutog državnog odvjetnika s odredbama te okvirne odluke.

- 73 U tom pogledu valja podsjetiti na to da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, tumačenje koje Sud da pravnom pravilu prava Unije, u izvršavanju nadležnosti koju mu povjerava članak 267. UFEU-a, objašnjava i precizira značenje i doseg tog pravnog pravila, onako kako ono treba ili je trebalo biti shvaćeno i primijenjeno nakon svojeg stupanja na snagu. Iz navedenog slijedi da sudac može i mora primijeniti tako protumačeno pravno pravilo na postojeće pravne odnose koji su nastali prije donošenja presude kojom se odlučilo o zahtjevu za prethodnu odluku ako su, k tomu, ispunjeni uvjeti koji omogućuju da se pred nadležnim sudom vodi spor o primjeni navedenog pravila (presuda od 10. studenoga 2016., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, t. 51. i navedena sudska praksa).
- 74 Samo iznimno Sud može, primjenjujući opće načelo pravne sigurnosti svojstveno pravnom poretku Unije, biti doveden u situaciju da ograniči mogućnost da se zainteresirane osobe pozovu na odredbu koju je protumačio s ciljem dovođenja u pitanje pravnih odnosa ustanovljenih u dobroj vjeri. Dva osnovna kriterija moraju biti ispunjena kako bi se takvo ograničenje moglo uvesti, odnosno dobra vjera zainteresiranih osoba i opasnost od ozbiljnih poremećaja (presuda od 10. studenoga 2016., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, t. 52. i navedena sudska praksa).
- 75 U predmetnom slučaju valja, međutim, istaknuti to da državno odvjetništvo nije ponudilo nijedan dokaz koji potvrđuje da bi elementi tumačenja koje Sud prihvaća u ovoj presudi doveli do opasnosti od ozbiljnih poremećaja u postupcima izvršenja europskih uhidbenih naloga.
- 76 U tim okolnostima nije potrebno vremenski ograničavati učinke ove presude.

### **Troškovi**

- 77 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

- 1. Pojam „pravosudno tijelo izvršenja” – u smislu članka 6. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. – autonoman je pojam prava Unije koji treba tumačiti na način da obuhvaća tijela države članice koja sudjeluju u njezinu kaznenom sudovanju, pri čemu to nužno ne moraju biti suci odnosno sudovi, koja postupaju neovisno u izvršavanju dužnosti povezanih s izvršenjem europskog uhidbenog naloga i koja svoje zadaće obavljaju u okviru postupka koji ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite.**
- 2. Članak 6. stavak 2., članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da „pravosudno tijelo izvršenja” u smislu tih odredbi ne čini državni odvjetnik države članice koji, iako sudjeluje u kaznenom sudovanju, može u okviru izvršavanja svojih ovlasti odlučivanja primati pojedinačnu uputu izvršne vlasti.**

Potpisi